

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 10ΗΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1966

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΚΩΝΣΤ. ΤΣΑΤΣΟΥ

ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ Κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΛΟΥΡΟΥ

Ἡ Ὀλομέλεια τῆς Ἀκαδημίας συνήλθε τὴν 10ην Δεκεμβρίου, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 6 μ. μ., εἰς ἑκτακτον συνεδρίαν, ὅπως δεξιωθῇ ἐπισήμως τὸν νέον τακτικὸν μέλος αὐτῆς ἐν τῇ Τάξει τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν κ. **Νικόλαον Λοῦρον**.

Εἰς τὴν συνεδρίαν ταύτην παρέστησαν ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐκπρόσωποι ἀνωτάτων πνευματικῶν Ἰδρυμάτων, ἀνώτατοι πολιτικοὶ καὶ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ἄλλοι προσκεκλημένοι ἐκ τοῦ κόσμου τῆς ἐπιστήμης, τῶν γραμμάτων καὶ τῆς τέχνης.

Ἀρχομένης τῆς συνεδρίας ὁ Πρόεδρος κ. **Κωνστ. Τσάτσος**, λαβὼν τὸν λόγον, ἀφοῦ ἐχαιρέτισεν, ὡς κατωτέρω, τὸν νέον Ἀκαδημαϊκόν, περιέβαλεν αὐτὸν διὰ τῶν διασήμεων τοῦ ἀξιώματος, ἐπέδωκε δὲ συγχρόνως εἰς αὐτὸν καὶ τοὺς οἰκείους τίτλους τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ.

★

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ Κ. ΚΩΝΣΤ. ΤΣΑΤΣΟΥ

Ὑποδέχεται σήμερον ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν τὸν διὰ τῆς ψήφου τῆς Ὀλομελείας ἐκλεγέντα νέον αὐτῆς συνάδελφον καθηγητὴν *Νικόλαον Λοῦρον*.

Ἄλλος ἀρμοδιώτερος ἐμοῦ θὰ ἐκθέσῃ τὸ ἐπιστημονικὸν ἔργον τοῦ νέου συναδέλφου.

Ἄς ἐπιτραπῇ εἰς ἐμὲ ἀπλῶς νὰ ἐξάρω τὴν γενικωτέραν του ἐπίδοσιν καὶ εἰς πολλοὺς τομεῖς, πέραν τῆς εἰδικότητος αὐτοῦ κειμένους, τὴν κλίσιν του πρὸς τὸν φιλοσοφικὸν στοχασμὸν καὶ ἰδίᾳ τὴν ἀγάπην του πρὸς τὸν νέον ἐλληνικὸν λόγον.

Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μὴ σημειώσω ὅτι ὁ Νικόλαος Λοῦρος δὲν ἀφιερώθη ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν θεωρίαν, ἀλλὰ ὅτι παραλλήλως ἐπεδόθη καὶ εἰς τὴν πρᾶξιν. Ἀκολουθῶν τὰς ἠθικὰς ἐπιταγὰς τοῦ Ἱπποκράτους καὶ τὴν παράδοσιν τοῦ ἀειμνήστου πατρὸς του, κυριολεκτικῶς ἠγαλώθη εἰς ἔργα ἀναπτύξεως τῆς ἱατρικῆς περιθάλψεως, δώσας ἀξιόλογα δείγματα τοῦ ὁργανωτικοῦ του ταλάντου.

Ὅπως ὁμως ἐπροχώρησε πέραν τῆς καθαρᾶς ἱατρικῆς ἐν τῇ θεωρίᾳ, οὕτω πέραν αὐτῆς ἐπροχώρησε καὶ ἐν τῇ πράξει.

Ὁ Νικόλαος Λοῦρος ὑπῆρξε πάντοτε ὁ ἄξιος πολίτης, ὁ ἔτοιμος καὶ διὰ τὴν ὑπερτάτην θυσίαν ὅταν τὸ ἀπῆτουν οἱ καιροί. Τὸ ἀπέδειξεν ἡ κατὰ τὰς χαλεπὰς ἡμέρας τῆς κατοχῆς ἐγκάθειριξίς του.

Λογίζομαι εὐτυχὴς ὅτι τοιοῦτον ἄνδρα, ἐν τῇ ιδιότητί μου ὡς Πρόεδρον, ὑποδέχομαι σήμερον. Ἐπαυξάνει ὁμως τὴν εὐτυχίαν ἀλλὰ καὶ τὴν συγκίνησίν μου ἡ ἀναπόλησις ἐνὸς μακροῦ κοινοῦ παρελθόντος.

Ἄς μοι ἐπιτρέψῃ ἡ ἐκλεκτὴ ὁμήγυρις ἐπ' ὀλίγον νὰ λησμονήσω τὴν ἐπισημότητα τῆς στιγμῆς διὰ νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὰ θρανία τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, ὅπου, ἐκλεκτὲ συνάδελφε, ὡς ἐκ γενετῆς σχεδὸν γείτονες, τὸ πρῶτον συνηγήθημεν. Ἐκτοτε συνεπορεύθημεν φεῦ! ἐπὶ μακρόν. Ὁ σχεδὸν σύγχρονος διορισμός μας ὡς Καθηγητῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, αἱ κοιναὶ ἔκτοτε προσπάθειαι, αἱ κοιναὶ ἀγωνίαι τῶν ἡμερῶν τῆς κατοχῆς καὶ αἱ τόσαι ἔκτοτε κοινὰ ἐπιδιώξεις σχηματίζουν μίαν μακρὰν ἄλυσιν συγκινητικῶν ἀναμνήσεων. Πάντοτε ἐταυτιζόμεθα ἰδεολογικῶς καὶ συχνάκις μᾶς ἔφερε τὸν ἕνα παρὰ τὸ πλεονὸν τοῦ ἄλλου τὸ ἐθνικὸν καθήκον. Φοβοῦμαι ὅτι ἡ συνάντησίς μας εἰς τὸν ἱερὸν αὐτὸν χώρον τῆς Ἀκαδημίας ἀποτελεῖ, ἀπὸ τὴν μοῖραν τῶν πραγμάτων, τὸν τελευταῖον ἀναβαθμὸν τῶν συναντήσεών μας ἐπὶ τὸ αὐτό.

Κακῶς ὁμως ἐξέτρεψα τὸν λόγον πρὸς τὰς μελαγχολικὰς αὐτὰς ἀναπολήσεις. Περιαίρων στρέφω τὴν σκέψιν μου πρὸς τὸ μέλλον. Εἶθε, ἀγαπητὲ φίλε καὶ συνάδελφε, γονίμως καὶ ἐπὶ μακρόν νὰ θητεύσῃς ἐν τῷ Ἰδρύματι τούτῳ, προσφέρον καὶ ἐδῶ ὑψηρῆς ἀναλόγου πρὸς ὅσας προσέφερες ὅπουδῆποτε ἐκλήθης νὰ ὑπηρετήσῃς ἕνα ὑψηλὸν σκοπόν.

Ἐπὶ μακρόν εἶθε νὰ φέρῃς τὸ μέγα τοῦτο διάσημον, διὰ τοῦ ὁποίου, τὴν στιγμήν ταύτην, συμφώνως πρὸς τὰ καθιερωμένα καὶ μὲ βαθυτάτην συγκίνησιν, σὲ περιβάλλω.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ κ. ΓΕΩΡΓ. ΙΩΑΚΕΙΜΟΓΛΟΥ

Ἀκολουθῶς ὁ Πρόεδρος ἔδωκε τὸν λόγον εἰς τὸν Ἀκαδημαϊκὸν κ. **Γεώργιον Ἰωακείμογλου**, ὅστις προσεφώνησε κατ' ἐντολὴν τῆς Συγκλήτου, ὡς κάτωθι, τὸ νέον τακτικὸν μέλος, διαλαβὼν ἐν συντομίᾳ περὶ τῆς προσωπικότητος καὶ τοῦ ἔργου αὐτοῦ.

Κύριε Ἀκαδημαϊκέ,

Τὴν στιγμήν ταύτην ἡ μνήμη μου φέρεται πρὸς τὸν αἰμῆνηστον πατέρα Σας, τὸν διαπρεπῆ ἐπιστήμονα καὶ ἀκαδημαϊκὸν διδάσκαλον Κωνσταντῖνον Λοῦρον. Σᾶς ἐγνώ-

ρισα πρὸ 40 ἐτῶν, ὅταν ἤλθατε μαζί του, νὰ μὲ ἐπισκεφθῆτε εἰς τὸ Φαρμακολογεῖον τῆς Dorotheenstrasse τοῦ Βερολίνου. Ὁ Πατὴρ Σας μὲ προέτρεπε νὰ δεχθῶ τὴν ἐκλογὴν μου ὡς τακτικοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ νὰ κατέλθω εἰς Ἀθήνας. Ἡ ἀπόφασίς μου δὲν ἦτο εὐκόλος, ἀλλ' αἱ συμβουλαὶ τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς συνετέλεσαν μεγάλως νὰ ἀκολουθήσω τὴν ὀρθὴν ὁδόν. Ὁ Κωνσταντῖνος Λοῦρος μὲ ἐτίμα δι' ὅλης του τῆς ζωῆς μὲ εἰλικρινῇ φιλίαν. Ἀγήρως εἶναι ἡ εὐγνωμοσύνη μου.

Τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς Σας ὑπῆρξε δι' Ὑμᾶς βαρεῖα κληρονομία. Σᾶς ἐπέβαλε νὰ φανῇτε ἀντάξιος τοῦ διαπρεποῦς Πανεπιστημιακοῦ διδασκάλου καὶ ἱατροῦ. Δὲν παρῆλπε νὰ Σᾶς δώσῃ τὰς ὀρθὰς κατευθύνσεις διὰ τὴν σταδιοδρομίαν Σας καὶ πολυτίμους γνώσεις ἀπὸ τὴν μεγάλην του πείραν.

Ἐσπονδάσατε ἐπὶ δύο ἔτη εἰς τὴν Ἱατρικὴν Σχολὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ συνεχίσατε τὰς ἱατρικὰς σπουδὰς Σας ἐπὶ τρία ἔτη εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Βέρνης, ὅπου ἀνηγορεύθητε Διδάκτωρ τῆς Ἱατρικῆς, ἐγκριθείσης τῆς ἐναισίμου διατριβῆς Σας (*Ueber gallige Peritonitis ohne makroskopische Perforation der Gallenwege*).

Εἰργάσθητε κατὰ τὰ ἔτη 1919 - 1923 ἐν Βιέννῃ εἰς τὸ Παθολογοανατομικὸν Ἔργαστήριον καὶ τὴν χειρουργικὴν Κλινικὴν, ἐν Μονάχῃ καὶ Βερολίνῃ εἰς τὰς πανεπιστημιακὰς, Μαιευτικὰς καὶ Γυναικολογικὰς, Κλινικὰς. Τὸ 1925 Σᾶς ἐδόθη ἡ *Venia legendi* εἰς τὴν Ἱατρικὴν Σχολὴν τοῦ ἐν Βερολίνῃ Πανεπιστημίου, συγχρόνως δὲ καὶ ἡ ἄδεια ἀσκήσεως τοῦ ἱατρικοῦ ἐπαγγέλματος ἐν Γερμανίᾳ. Κατὰ τὰ ἔτη 1925 - 1928 εἰργάσθητε ὡς Ἐπιμελητὴς καὶ Προϊστάμενος τῶν Ἐπιστημονικῶν Ἐργαστηρίων τῆς Κρατικῆς Κλινικῆς τῆς Δρέσδης. Τὸ 1928 προήχθητε εἰς ἑκτακτον Καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου καὶ τὸ ἐπόμενον ἔτος ἐπεστρέψατε εἰς Ἀθήνας, διὰ νὰ ἀναλάβετε τὴν διεύθυνσιν τῆς ἰδιωτικῆς Κλινικῆς τοῦ πατρὸς Σας, ἣτις τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἀναδιοργανωθείσα, ἦτο ἡ καλυτέρα Κλινικὴ τῶν Ἀθηνῶν, ἀφοῦ διέθετε καὶ ἀμφιθέατρον διὰ τὴν διδασκαλίαν.

Τὸ 1933 ἡ Ἱατρικὴ Σχολὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου Σας περιέλαβεν εἰς τοὺς κόλπους της ὡς ἑκτακτον Καθηγητὴν. Τὸ 1935 διωρίσθητε τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς Γυναικολογίας εἰς τὴν Ἱατρικὴν Σχολὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ διευθυντὴς τῆς Γυναικολογικῆς Κλινικῆς τοῦ Ἀρεταείου Νοσοκομείου. Εἰς ἡλικίαν 37 ἐτῶν ἐφθάσατε εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς πανεπιστημιακῆς ἱεραρχίας.

Εἴσθε ἄξιος συγχαρητηρίων.

Τὸ ἐπιστημονικὸν Σας ἔργον ὑπῆρξεν ἀξιόλογον. Ἀπὸ τοῦ 1922 ἡσχολήθητε μὲ τὴν ἐνεργητικὴν ἀνοσοποίησην τῶν ἐγκύων διὰ τὴν προφύλαξιν ἀπὸ λοιμώξεις κατὰ τὸν τοκετόν. Διὰ τὴν θεραπείαν τῆς σηψαιμίας ἐφηρομόσατε τὸ 1926 μετὰ τῶν

Warnekros καὶ Becker ἀντιστρεπτοκοκκικὸν ὄρον. Ἡ νέα μέθοδος ἐφηρμόσθη εἰς πολλὰ μέρη τοῦ κόσμου, ἀντικατεστάθη ὅμως ἀργότερον μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νεωτέρων χημειοθεραπευτικῶν καὶ βιοθεραπευτικῶν φαρμάκων. Εἶναι σύνηθες εἰς τὴν Ἱατρικὴν, τὸ καλότερον φάρμακον νὰ παραγκωνίσῃ τὸ καλόν.

Ἐφηρμόσατε ἰδίαν τεχνικὴν διὰ τὴν ἐγχείρησιν τοῦ καρκίνου τοῦ τραχήλου τῆς μήτρας καὶ διὰ τὴν συντηρητικὴν ἐγχειρητικὴν θεραπευτικὴν ἀγωγὴν τοῦ ἰνομώματος ἐπὶ νέων γυναικῶν. Τροποποιήσεις ἐπίσης ἀποτελοῦν ἡ τεχνικὴ τὴν ὁποίαν ἐφηρμόσατε κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συνδεσμοπηξίας τῆς μήτρας καὶ πρὸς κατασκευὴν τεχνικοῦ κόλπου.

Τὰ ἐπιστημονικὰ Σας συγγράμματα εἶχον εὐμενῇ ἀπήχῃσιν τόσον ἐν Ἑλλάδι ὅσον καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. Ἦδὴ τὸ 1924 ἐδημοσιεύσατε εἰς τὰ *Ergebnisse d. Ges. Med.* τὸ Κεφάλαιον «*Erkrankungen im Wochenbette*» καὶ τὸ 1928 μονογραφίαν ὑπὸ τὸν τίτλον «*Die Bedeutung des Retikuloendothelialsystems fuer das Streptokokken-sepsis Problem*».

Τὰ διδακτικὰ Σας συγγράμματα «Μαιευτικὴ» (1948) καὶ «Γυναικολογία» (1952) ἐπλούτισαν τὴν Ἑλληνικὴν Ἱατρικὴν Βιβλιογραφίαν. Ἡ Γαλλικὴ ἔκδοσις τῆς Γυναικολογίας Σας ἔτυχε πολλῶν ἐπαίνων ἀπὸ διαπρεπεῖς ξένους ἐπιστήμονας. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει διὰ τὸ λεξικὸν Μαιευτικῆς καὶ Γυναικολογικῆς Ὁρολογίας εἰς τὴν Γαλλικὴν, Γερμανικὴν, Λατινικὴν, Ἰσπανικὴν, Ἀγγλικὴν, Ἰταλικὴν, Ρωσσικὴν καὶ Ἑλληνικὴν, τὸ ὁποῖον ἐξεδώσατε ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Διεθνoῦς Ὁμοσπονδίας Μαιευτικῆς καὶ Γυναικολογίας.

Εἴσθε εὐτυχῆς διότι εἶχατε πολλοὺς καὶ καλοὺς μαθητάς. Δύο τῶν μαθητῶν Σας ἐξελέγησαν τακτικοὶ Καθηγηταὶ τῆς Μαιευτικῆς καὶ Γυναικολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης, εἷς ἑκτακτος Καθηγητὴς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν καὶ 11 Ὑφηγηταὶ εἰς τὸ αὐτὸ Πανεπιστήμιον.

Ἡ ὀργανωτικὴ ἐργασία Σας ὑπῆρξεν ἀξιόλογος. Εἰργάσθητε ἐπιτυχῶς εἰς τὴν κατάρτισιν τῶν σχεδίων διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ Μαιευτηρίου (Ἁ' Ἀλεξάνδρα) καὶ κατεστήσατε τὴν Κλινικὴν, τὴν ὁποίαν διευθύνετε, ἐπιστημονικὸν ἴδρυμα, διὰ τὸ ὁποῖον θὰ μᾶς ἐξήλθεν οἰονδήποτε Πανεπιστήμιον τῆς Εὐρώπης ἢ τῆς Ἀμερικῆς.

Ἐταιρεῖαι διεθνoῦς κύρους Σᾶς ἐκάλεσαν νὰ κάμετε εἰσηγήσεις καὶ Σᾶς ἀπένειμαν τὸν τίτλον μέλους *honoris causa*. Ἐν τῷ προσώπῳ Σας ἐτιμήθη καὶ ἡ πατρίς μας.

Κατὰ τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, ὁ σπουδαιότερος σκοπὸς τοῦ ἀνωτάτου τούτου πνευματικοῦ ιδρύματος τῆς χώρας μας εἶναι ἡ καλλιέργεια καὶ ἡ προαγωγή τῶν ἐπιστημῶν, τῶν γραμμάτων καὶ τῶν καλῶν τεχνῶν, καὶ καθόλου τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων, διὰ τῆς συγκεντρώσεως καὶ τῆς συνεργασίας τῶν ἐπιφανεστάτων Ἑλλήνων ἐπιστημόνων, λογογράφων καὶ καλλιτεχνῶν. Ταῦτα

σημαίνουν ότι ή ἀκαδημαϊκή ἔδρα δὲν δίδεται ἀντὶ παρασήμου. Ὁ νέος ἀκαδημαϊκὸς καλεῖται εἰς ἐπιστημονικὴν ἔρευναν καὶ συνεργασίαν διὰ τὰ συμβάλλει εἰς ἐξύψωσιν τοῦ γοήτρου καὶ τοῦ κύρους τῆς Ἀκαδημίας.

Καλῶς ἦλθατε, κύριε συνάδελφε.